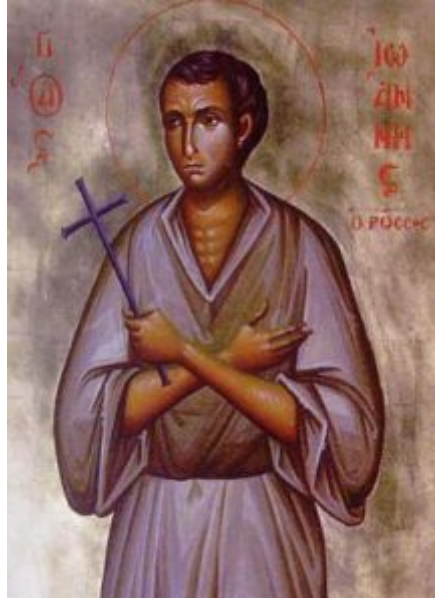

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσος (Διονύσιος Ψαριανός Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στὶς 27 τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει καὶ τιμᾷ τὴν ἱερὴ μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ νέου ὁμολογητῆ Ἰωάννη τοῦ Ρώσου. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης γεννήθηκε στὴ Ρωσία τὸ ἔτος 1690, στὰ χρόνια δηλαδὴ τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Στὸ ρωσοτουρκικὸ πόλεμο τὸ 1711 ὁ Μέγας Πέτρος ἠττήθηκε κι ὁ ἅγιος Ἰωάννης, μαζί μέ χιλιάδες Ρώσους, πιάστηκε αἰχμάλωτος. Πολλοὶ τότε ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους ἐκείνους, γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς αἰχμαλωσίας, ἀλλαξοπίστησαν κι ἔγιναν μουσουλμάνοι. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἀγοράσθηκε ἀπὸ ἕναν Τοῦρκο ἀγᾶ, στὸ Προκόπιο τῆς Καππαδοκίας ποὺ τὸν ἔβαλε στὸ στάβλο, γιὰ νὰ φυλάγη καὶ νὰ περιποιῆται τὰ ἄλογα. Αὐτὴ ἦταν μιὰ ἐργασία καὶ κοπιαστικὴ καὶ ὑπεύθυνη.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἦταν τότε ἕως 22 ἐτῶν, μά ἦταν ἕνας νέος φρόνιμος καί γνωστικός, καί καθώς γράφει ὁ Ἀπόστολος, ἀναθρεμμένος «ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου». Εἶπε ἀπό τήν ἀρχή στόν Τοῦρκο ἀγᾶ, ποῦ τόν παρακινούσε νά ἀλλαξοπιστήσῃ, «Ἄφησέ με ἐλεύθερο στήν πίστη μου, καί θά εἶμαι πάντα πρόθυμος στίς διαταγές σου. Ἄν ὅμως μέ βιάσῃς γιά νά ἀλλαξοπιστήσω, τότε σοῦ παραδίδω τήν κεφαλή μου παρά τήν πίστη μου. Ἐγώ χριστιανός γεννήθηκα καί χριστιανός θά πεθάνω». Βλέποντας τήν πίστη τοῦ Ἰωάννη κι ἀκούοντας τήν ὁμολογία του, ὁ ἀγᾶ μαλάκωσε καί σιγά - σιγά τόν συμπάθησε πολύ περισσότερο, ποῦ τόν ἔβλεπε ὑπομονετικό καί ὀλοπρόθυμο στή δουλειά του.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης πέρασε τή ζωή του μέσα στό στάβλο, ἀφοσιωμένος στό ἔργο του καί περιποιούμενος μέ στοργή τά ζῶα. Ἡ ἀγάπη πρὸς τά ζῶα εἶναι κι αὐτή δεῖγμα τῆς ἀγιωσύνης, ποῦ καί τά ζῶα αὐτή τήν ἀγάπη τήν καταλαβαίνουν καί γίνονται κι αὐτά φίλοι μέ τούς ἀνθρώπους. Τό ἴδιο ἦταν καί στόν παράδεισο πρὶν ἀπό τήν πτώση, ὅπου ὁ ἄνθρωπος καί ἡ δημιουργία δέν ἦσαν ἐπαναστατημένοι καί ἐχθροί μεταξύ τους. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὄχι μόνο ἀγαποῦσε καί φρόντιζε τά ζῶα, ἀλλά καί κοιμότανε καί προσευχότανε μαζί τους. Σέ μία γωνιά τοῦ στάβλου, ἐπάνω στά ξερά χόρτα καί τά ἄχυρα, ἐκεῖ ἦταν τό κρεβάτι του καί τό προσευχητήριό του. Ἡ ἄχνα τῶν ζώων τόν ζέσταινε κι ἦταν σάν θυμίαμα στήν προσευχή καί τήν ψαλμωδία του.

Ἔτσι ὁ ἅγιος Ἰωάννης δέν αἰσθανότανε πῶς ἦταν αἰχμάλωτος, γιατί αἰχμαλωσία καί δουλεία δέν εἶναι τά ἐξωτερικά δεσμά, ἀλλά τά ἐσωτερικά πάθη τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό πάλι ἐλευθερία δέν εἶναι ἡ ἐξωτερική ἄνεση καί ἀσυδοσία, ἀλλά τό ἐσωτερικό φρόνημα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀγαθή συνείδηση καί ἡ μυστική πληροφορία τῆς πίστες, ποῦ κατεργάζεται μέσα μας τήν ὑπομονή καί γεννᾶ τήν

ἐλπίδα στό Θεό καί τήν ἀγάπη στούς ἀνθρώπους καί σέ ὅλα τά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὅλ' αὐτά τά ζοῦσε μέσα του, γι' αὐτό, ὅταν ὁ ἀγᾶς κι ἡ γυναίκα του τοῦ ἔδωσαν δίπλα στό στάβλο ἕνα μικρό σπίτι, γιά νά μένη ἐκεῖ, αὐτός προτίμησε τή συντροφιά τῶν ζώων καί τό ἀχυρένιο κρεβάτι του στή γωνιά τοῦ στάβλου.

Σέ ἡλικία σαράντα ἐτῶν, στίς 27 Μαΐου τοῦ 1730, ὁ ἅγιος Ἰωάννης παρέδωσε τήν ψυχή του στά χέρια τοῦ Θεοῦ. Ὅπως διαβάσαμε στήν Παλαιά Διαθήκη καί τό ἀκοῦμε πολλές φορές στήν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, «Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη καί, ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μή κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήση ψυχήν αὐτοῦ». Ὁ δίκαιος ἄνθρωπος ἀγαπιέται ἀπό τό Θεό, γι' αὐτό κι ὁ Θεός τόν παίρνει ἀπό τόν κόσμο, μήπως ἡ κακία ἀλλάξη τή φρονιμάδα του ἢ ἡ ψευτιά ξεγελάση τήν ψυχή του. Τό ἱερό σκῆνος τοῦ ἀγίου Ἰωάννη, ὅπως τά σώματα πολλῶν ἁγίων, ἔμεινε στόν τάφο ἀνέπαφο ἀπό τή φθορά καί εἶναι πηγὴ πολλῶν θαυμάτων στούς πιστούς, πού τιμοῦν τή μνήμη του καί ζητοῦν τήν πρεσβεῖα του.

Τό 1924, μέ τήν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, ὅταν οἱ Ἕλληνες τῆς Μικρῆς Ἀσίας ἦλθαν στή νέα τους πατρίδα, οἱ πρόσφυγες ἀπό τό Προκόπιο τῆς Καππαδοκίας, ἀφήνοντας ἐκεῖ τά σπίτια τους καί τούς τάφους τῶν πατέρων τους, πήραν μαζί τους τό ἱερό λείψανο τοῦ ἀγίου Ἰωάννη καί τό ἔφεραν στό Νέο Προκόπιο τῆς Εὐβοίας κοντά στή Χαλκίδα. Μέσα σέ ἐξήντα χρόνια ἀπό τότε, κτίσθηκε μέγας ναός στό ὄνομα τοῦ ἀγίου Ἰωάννη, ὅπου κατατέθηκε τό θαυματουργό ἱερό λείψανο καί δημιουργήθηκε ἐκεῖ πανελλήνιο προσκύνημα, κάθε μέρα καί στή μνήμη τοῦ νέου ὁμολογητῆ ἀγίου Ἰωάννη τοῦ Ρώσου μαζεύονται στό Προκόπι χιλιάδες προσκυνητές. Δοξάζουμε τό Θεό γιά τή χάρη πού δίνει στούς Ἁγίους, κι ἐπαναλαμβάνουμε τά λόγια της θείας Γραφῆς. «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ». Ἀμήν.

Πηγὴ: agiazoni.gr